

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-81/13

**Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska
proti
Svetu Evropske unije**

„Ničnostna tožba — Koordinacija sistemov socialne varnosti — Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Sklep Sveta o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v okviru Pridružitvenega sveta — Izbira pravne podlage — Člen 48 PDEU — Člen 79(2)(b) PDEU — Člen 217 PDEU“

Povzetek – Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. decembra 2014

Akti institucij — Izbira pravne podlage — Merila — Sklep 2012/776 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije glede koordinacije sistemov socialne varnosti v okviru Pridružitvenega sporazuma EGS-Turčija — Sprejetje zgolj na podlagi člena 48 PDEU — Nedopustnost — Ustrezna pravna podlaga — Člena 48 PDEU in 217 PDEU — Opustitev brez posledic za veljavnost sklepa

(členi 48 PDEU, 79(2)(b) PDEU, 217 PDEU in 218(8)(9) PDEU; protokol št. 21, priloga k pogodbam EU in DEU; Sporazum o pridružitvi EGS-Turčija, Uredbi Sveta št. 1408/71 in št. 574/72, Sklep Sveta 2012/776/ES)

Izbira pravne podlage akta Skupnosti mora temeljiti na objektivnih dejstvih, ki jih je mogoče sodno preizkusiti, med temi pa sta zlasti cilj in vsebina akta. V zvezi s tem ni pomembna pravna podlaga, ki je bila uporabljena za sprejetje drugih aktov Unije, ki imajo, odvisno od primera, podobne značilnosti, saj je treba pravno podlago akta določiti ob upoštevanju njegovega cilja in njegove vsebine. Nasprotno pa so okoliščine, v katere je zadevni akt umeščen, lahko pomembne za izbiro njegove pravne podlage.

Sklepa Sveta 2012/776 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v okviru Pridružitvenega sveta, ustanovljenega s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, v zvezi s sprejetjem določb o koordinaciji sistemov socialne varnosti, ni bilo mogoče veljavno sprejeti zgolj na podlagi člena 48 PDEU, saj je bil sprejet v okviru Pridružitvenega sporazuma in je namenjen sprejetju ukrepov za koordinacijo sistemov socialne varnosti. Ta člen namreč načeloma Unijo pooblašča, da sprejme ukrepe na tem področju zgolj glede notranjih politik in ukrepov Unije ali zunanjih ukrepov, ki se nanašajo na tretje države, ki se jih lahko enači z državo članico Unije. Cilj Sporazuma EGS-Turčija ni kar najbolj udejanjiti prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala med pogodbenicami, tako da se notranji trg z ozemlja Unije razširi na Turčijo niti ni omogočiti prosto gibanje oseb med temi pogodbenicami, in na Turčijo ne razširja prostega gibanja delavcev, ki obstaja v Uniji. Poleg tega se zdi, da pogodbenice Sporazuma EGS-Turčija med seboj niso nameravale uporabiti uredb št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti in št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 v celoti, in da Turčije glede uporabe teh uredb ni mogoče izenačiti z državo članico.

Poleg tega na podlagi člena 79(2)(b) PDEU ni mogoče sprejeti ukrepa, kot je Sklep 2012/776, ker ima, ob upoštevanju posebnega konteksta, drugačen namen, kot je skupna politika priseljevanja.

Iz tega izhaja, da je pravna podlaga Sklepa 2012/776 napačna, ker ni vključevala člena 217 PDEU. Vendar napaka v sklicevanju v izpodbijanem sklepu pomeni izključno formalno napako, ki nima za posledico njegove ničnosti, ker je Svet v vsakem primeru Sklep 2012/776 sprejel s kvalificirano večino in brez odobritve Evropskega parlamenta na podlagi člena 218(8), prvi pododstavek, PDEU v povezavi s členom 218(9) PDEU. Poleg tega opustitev člena 217 PDEU nima posledic glede na Protokol št. 21.

(Glej točke 35, 36, 38, 46, 50, od 57 do 59, 63, 64, 66 in 67.)